

en mere hensigtsmæssig arrondering, hvis det er sådan, at man overlader det til dem, der nu er i brændpunktet.

Fru Vibeke Peschardt spørger, hvorfor det er en torn i øjet, at man har fortrinsstilling. Det er det bl.a., fordi det i utrolig grad skaber ondt blod rundt omkring i de små samfund, fordi der er nogle, som bruger den fortrinsstilling til at lægge sig i baghjulet og så øjner en chance for at kunne få en bid, den gode bid af en ejendom. Og så kan bygninger og måske nogle engarealer stå tilbage til ham, der er primær køber. Derfor er det en torn i øjet på os, at vi oven i købet udvider fortrinsstillingen.

Hr. Christian H. Hansen spørger, om gårdslagtningerne skal fortsætte. Vi har ingen ønsker om gårdslagtninger, men fortrinsstillingen, som den nu stipuleres, som den udvides her, vil i allerhøjeste grad give anledning til, at endnu flere ejendomme splittes op i mindre enheder.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Venstre ønsker en landbrugslov, jo, og man mener også, at der er tilstrækkelige muligheder for indkomst ved de grænser, der ligger i lovforslaget. Venstre ønsker altså på en eller anden måde en ramme. Hvis man ikke går helt over i liberalisme, og man siger, at man vil have en landbrugslov, hvordan skal man så sætte denne ramme? Hvordan undgår man så at sætte en fortrinsstilling ind, hvis ikke nogle skulle kunne vokse sig helt store?

Venstres ordfører sagde ikke nødvendigvis stor, men at man skulle have nogle rammer. Så er det, jeg må spørge: Når man går imod en fortrinsstilling, hvor stort skal det landbrug være, som ikke er for stort, og som passer ind i den ramme? Vi ved jo alle sammen, at gennemsnitsbruget i Danmark er 47,5 ha. Her sætter vi en maksimumgrænse på 100 ha. Det giver dog plads for dynamik og fleksibilitet.

Så når Venstre vil have en landbrugslov, men ikke vil have en fortrinsstilling, hvordan får man det til at passe sammen?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg må have udtrykt mig dårligt, siden Venstres ordfører ikke forstod, hvad det var, jeg spurgte om. Det var i hvert fald ikke det, jeg spurgte om, han svarede på.

Jeg spurgte nemlig ikke, om Venstre var imod gårdslagtninger. Jeg spurgte sådan set, om Venstre var tilfreds med den strukturudvikling, der var foregået, siden man tog det store liberalistiske hop ud i tomheden og liberaliserede landbrugsloven fuldstændigt. Dermed fik vi en masse gårdslagtninger, og dermed fik vi en masse industrialisering og en centralisering af strukturen og ejerskabet i landbruget.

Det var mit spørgsmål, og jeg vil godt supplere spørgsmålet med at spørge, om det ikke er Venstres opfattelse, at det er bedre, at man gennem fortrinsstillingen kan gå hen og styrke f.eks. fire mindre ejendomme i et område, end det er, at der er en storbonde, som overtager hele gården og går hen og slagter den. Er det ikke Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne spørge hr. Christian Mejdahl, om den ansvarlighed, som Venstre har rost sig så meget af i forbindelse med sin deltagelse i Vandmiljøplan II, er helt slidt op nu, eller om den pragmatisme, som deltagelsen måske snarere var udtryk for, alligevel var for dyr.

Jeg forstår faktisk hr. Christian Mejdahls indlæg nu som nærmest en afvisning af at deltage i forhandlinger og forbedringer, eller hvad vi nu skal kalde det, af regeringens forslag her. Der tror jeg på, at vi får brug for Venstres hjælp og Venstre kunne være interesseret i at være med.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til hr. Christian Mejdahl: Om fortrinsstillingen skal være 1 eller 2 km, er der ligesom lagt op til, at det er noget, man kan forhandle om.

Har Venstre ikke læst det nye i det her, og det er, at man nu også fremover skal kunne dokumentere et vist praktisk kendskab til landbrug? Det er noget nyt, der er kommet ind. Vil hr. Christian Mejdahl bekræfte mig i, at det også er et skridt i den rigtige retning, og det er også noget, der vil hjælpe til?

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Hr. Erling Christensen spørger, hvor stort et landbrug skal være. Det har vi for så vidt intet bud på. Det overlader vi roligt til det frie initiativ, til landmanden inden for den overordnede ramme. Vi vil godt være med til at sætte en overordnet ramme i landbrugsloven, og så er